

วัดป่าเลไลยก์

ประวัติความเป็นมา

วัดป่าเลไลยก์ เป็นวัดโบราณ เดิมชื่อว่า **วัดลานมะขวิด** สันนิษฐานว่าสร้างก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยา ต่อมาชื่อว่า **วัดเลไลยก์** หรือ **วัดป่าเลไลยก์** เนื่องจากมีพระพุทธรูปสำคัญ คือ พระปางปาลิไลยกะ หรือเรียกว่า **หลวงพ่โต**

ตามหลักฐานปรากฏอยู่ในบันทึก และในวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน เป็นวัดที่นางพิมพิลาไลย หรือนางวันทอง ได้มาทำบุญ ชาวบ้านเรียกว่า **วัดป่า** สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นสมัยที่เมืองสุพรรณบุรี มีความรุ่งเรืองในอดีต มีข้อความอ้างอิงในพงศาวดารเหนือกล่าวว่า พระเจ้ากาแต ได้มาบูรณะวัดแห่งนี้ ในปีพุทธศักราช ๑๗๒๔

สมัยรัชกาลที่ ๔ ทรงผนวชและเสด็จจุดดงค์มาพบวัดแห่งนี้ซึ่งอยู่ในสภาพกร้าง ทรุดโทรม เมื่อพระองค์ทรงเสด็จขึ้นครองราชสมบัติ โปรดให้บูรณปฏิสังขรณ์อาคารเสนาสนะต่าง ๆ

สมัยรัชกาลที่ ๖ ได้รับยกฐานะเป็นพระอารามหลวง เมื่อปีพุทธศักราช ๒๔๖๒

สถานะและที่ตั้ง

วัดป่าเลไลยก์ เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร ตั้งอยู่เลขที่ ๒๔๙ หมู่ที่ ๒ ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี มีที่ดินตั้งวัด เนื้อที่ ๘๐ ไร่ ๓ งาน ๕๖ ตารางวา

สิ่งสำคัญ

พระอุโบสถ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคามุงกระเบื้องเคลือบ ประดับช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ หน้าบันประดับลายปูนปั้น ลงรักปิดทอง มีกลีบบัวหัวเสาและทวยรองรับ ชุ่มประตุน้ำต่างลายปูนปั้น

พระประธาน เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย

พระวิหารหลวงพ่อโต เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน ศิลปะสมัยกรุงศรีอยุธยา หลังคามุงกระเบื้องเคลือบ หน้าบันประดับเครื่องหมายพระราชลัญจกร พระมหามงกุฎอยู่ระหว่างฉัตรคู่

พระวิหารคด ลักษณะก่ออิฐถือปูน ฝาผนังมีภาพจิตรกรรมเล่าเรื่องขุนช้างขุนแผน

พระวิหารหลวงพ่อดำ เป็นอาคารก่ออิฐ
ถือปูน หลังคามุงกระเบื้อง ภายในประดิษฐาน
หลวงพ่อดำ

พระพุทธรูปปางป่าเลไลยก์ เป็นพระพุทธรูป
ปูนปั้น ลักษณะประทับนั่งห้อยพระบาท พระหัตถ์
ซ้ายวางคว่ำบนพระชานุ พระหัตถ์ขวาวางหงาย
บนพระชานุอีกข้างหนึ่งในท่าทรงรับของถวาย
ศิลปะสมัยทวารวดี องค์พระสูง ๒๓.๔๖ เมตร
รอบองค์ ๑๑.๒๐ เมตร ภายในองค์พระพุทธรูป
บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ จำนวน ๓๖ องค์
มีร่องรอยการซ่อมแซมองค์พระหลายครั้งตาม
ยุคสมัย ชาวบ้านเรียกว่า **หลวงพ่อดำ** เป็น
พระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของชาวสุพรรณบุรี

มณฑปหลวงพ่อดำ เป็นอาคารก่ออิฐ
ถือปูน ลักษณะทรงไทยจตุรมุข หลังคาลาด ๓ ชั้น
มุงกระเบื้องเคลือบ ประดับช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์
หน้าบัน ชุ่มประตู่และหน้าต่างลายปูนปั้น

พระเจดีย์ ทรงระฆัง บนฐานแปดเหลี่ยม
ประดิษฐานอยู่หน้าพระวิหารหลวงพ่อดำ สร้างสมัย
กรุงศรีอยุธยา

ศาลาการเปรียญ เป็นอาคารคอนกรีต
เสริมเหล็ก ๒ ชั้น ลักษณะทรงไทย หลังคา
มุงกระเบื้อง ประดับช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์

